

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. října 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Běčáka a přísedících Jarmily Jílkové a Dagmar Mládkové

takto:

1. Obžalovaný

Denis V. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem v xxx, adresa pro doručování xxx,

2. obžalovaná právnická osoba

TRUXA GROUP, s. r. o.,

IČ: 29382441, se sídlem na adrese Staroměstská 534, 739 61 Třinec-Staré Město,

jsou vinni,

že

obžalovaný Denis V., využívající špatných možností pracovního uplatnění některých skupin osob, při slibu zajištění jednoduché nekvalifikované práce, kterou je možno vykonávat z domova a za současného slibu dobrého finančního ohodnocení za takovou práci, **v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch pro sebe a společnost TRUXA GROUP, s. r. o., IČ: 29382441, se sídlem Staroměstská 534, 739 61 Třinec-Staré Město, ačkoli si byl vědom, že slibovanou práci, ani výdělek za ni, nikomu nezajistí a peníze zaslané ze strany zájemců o práci použije pro svou potřebu,**

intenzivní inzerce v tisku a inzertních časopisech např. BLESK, ŠÍP, METRO, INZERT EXPRES, ANONCE a na internetových portálech např. www.jobs.cz, www.avizo.cz, www.anonce.cz, www.pepabazar.cz, v období **minimálně od 2. 11. 2009 do 15. 9. 2015** v Ostravě a jinde **pod svým jménem a od 28. 3. 2012 také jménem společnosti TRUXA GROUP, s. r. o.**, v níž od 28. 3. 2012 vykonával funkci jednatele, vyhledával zájemce o práci na doma,

příčemž takovíto zájemci reagující na jeho inzerce, jej nejprve prvotně kontaktovali písemně na adrese Denis V., xxx, a poté, co si pro větší flexibilitu i lepší zajištění anonymity své osoby, zřídil službu prémiových telefonních čísel, jej v období nejméně od 30. 12. 2010 do 26. 5. 2015 kontaktovalo minimálně **17.171** uživatelů mobilních telefonních stanic uvedených níže v tabulkách číslo 1 až číslo 6, kteří dle textu inzerátu zasílali prvotní zpoplatněný kontakt - SMS zprávy s uvedením svých jmen a adres na prémiová telefonní čísla xxx zpoplatněná částkami ve výši 30,- a 99,- Kč za jednu SMS zprávu, **čímž v daném období takto zaplatili v souhrnné částce 1.000.131,- Kč**, když poskytování interaktivních služeb k odesílání a příjmu textových zpráv na uvedené linky jmenovaný využíval se zjištěným úmyslem na základě Smlouvy o spolupráci, kterou uzavřel dne 28. 7. 2010 **svým jménem** se společností MobilBonus, s. r. o., IČ: 26935830, se sídlem Úvoz 18, 586 01 Jihlava, a také na základě Smlouvy o spolupráci, kterou uzavřel dne 27. 11. 2012 **jménem společnosti TRUXA GROUP, s. r. o.**, s uvedenou společností MobilBonus, s. r. o.,

následně zájemcům o práci, kteří jej takto kontaktovali, zasílal písemné materiály obsahující nepodstatné všeobecné informace o práci na doma pod příslibem výdělku ve výši 30,- Kč za každou naplněnou obálku, což však bylo podmíněno dalšími jednorázovými poplatky ve výši 660,- Kč nebo 680,- Kč zaslanými **v jeho prospěch, popř. ve prospěch společnosti TRUXA GROUP, s. r. o.**, a dále jim pod podmínkou platby dalšího poplatku minimálně ve výši 200,- Kč nabízel možnost získání dalšího výdělku za práci, a to výrobu skleněných korálových náušnic, skládání vinných prstenců, výrobu korálových záložek, kompletaci kuličkových per a dalších prací, přičemž se jednalo o bezcenné a pro slíbenou práci i výdělek nevyužitelné informace jejichž jediným cílem bylo podnítit zájem a vylákat od zájemců o práci další peníze,

na základě čehož někteří z takovýchto zájemců o práci, kteří jej kontaktovali v prvním kroku, ve víře, že jim budou zajištěny nabízené výdělečné činnosti, **uhradili ve prospěch Denise V. následně požadované poplatky v celkové výši 3.926.799,- Kč a ve prospěch společnosti TRUXA GROUP s.r.o. pak v celkové výši 1.158.251,- Kč**, přičemž tak učinili

- **v období minimálně od 2.11.2009 do 20.10.2012** bankovním převodem, klientským vkladem a vkladem na poště ve prospěch účtu č. **xxx** vedeného u Raiffeisenbank a.s. na jméno Denis V., **kdy proběhlo celkem 5585** transakcí v celkovém součtu **3.167.669,- Kč** uvedených v následující tabulce číslo 7:

tabulka vymazána

- **v období minimálně od 1. 3. 2013 do 23. 3. 2015** bankovním převodem, klientským vkladem a vkladem na poště ve prospěch účtu č. **xxx** vedeného u GE Money Bank, a. s., na společnost TRUXA GROUP, s. r. o., **kdy proběhlo celkem 993** transakcí v celkovém součtu **630.250,- Kč** uvedených v následující tabulce číslo 8:

tabulka vymazána

- **v období minimálně od 4. 2. 2015 do 15. 9. 2015** bankovním převodem, klientským vkladem a vkladem na poště ve prospěch účtu č. **xxx** vedeného u GE Money Bank, a. s., na jméno Denis V., **kdy proběhlo** celkem **277** transakcí v celkovém součtu **107.057,- Kč** uvedených v následující tabulce číslo 9:

tabulka vymazána

- **v období minimálně od 17. 4. 2012 do 23. 10. 2013** bankovním převodem, klientským vkladem a vkladem na poště ve prospěch účtu č. **xxx** vedeného u společnosti FIO banka, a. s., na společnost TRUXA GROUP, s. r. o., **kdy proběhlo** celkem **860** transakcí v celkovém součtu **530.730,- Kč** uvedených v následující tabulce číslo 10:

tabulka vymazána

- **v období minimálně od 17. 6. 2010 do 18. 6. 2013** poštovními poukázkami typu C na adresáta Denis V., xxx, **kdy proběhlo** celkem **1158** transakcí v celkovém součtu **652.073,- Kč** uvedených v následující tabulce číslo 11:

tabulka vymazána

ovšem Denis V. ani po úhradě těchto poplatků zájemcům o práci inzerovanou práci na doma nezajistil, ale naopak tyto použil pro svou vlastní potřebu a částečně jako prostředek pro získání dalšího neoprávněného finančního prospěchu tím, že zájemcům nabízel, aby svým jménem za pomoci nepravdivých údajů v inzerci pro něj a pro společnost TRUXA GROUP, s. r. o., vyhledávali další zájemce o práci, a to za odměnu ve výši 10,- Kč, 20,- Kč nebo 30,- Kč za každou obálku s dalším zájemcem, na což v období od 10. 3. 2010 do 19. 4. 2012 přistoupilo minimálně 56 osob, čímž svou činnost dále řetězil a svůj neoprávněný majetkový prospěch si tak zvyšoval,

příčemž shora popisovaným samostatným jednáním **Denis V.** v období **od 2. 11. 2009 do 15. 9. 2015** získal minimálně od **7.020 osob** uvedených výše v tabulkách číslo 7, 9 a 11 **finanční prostředky v celkové výši 3.926.799,- Kč** a od **10.429 uživatelů mobilních telefonních stanic** uvedených v následujících tabulkách číslo 1, 2, 5 a 6:

tabulky vymazány

vylákal finanční prostředky v celkové výši **658.077,- Kč**,

a přes účet právnické osoby **Truxa Group, s. r. o.**, za období **od 17. 4. 2012 do 23. 3. 2015** získal minimálně od **1.853** osob uvedených výše v tabulkách číslo 8 a číslo 10 finanční prostředky ve výši **1.158.251,- Kč** a od **6.742 uživatelů mobilních telefonních stanic** uvedených v následujících tabulkách číslo 3 a číslo 4:

tabulky vymazány

vylákal finanční prostředky v celkové výši **342.054,- Kč**,

příčemž takto získané finanční prostředky použil výhradně pro sebe a z finančních prostředků získaných od uživatelů mobilních telefonních stanic ve prospěch společnosti Mobil Bonus s.r.o. získal pro sebe a pro společnost Truxa Group s.r.o. provize v celkové výši 237.295,15 Kč, které rovněž použil pro svou osobní potřebu,

čímž způsobil **minimálně 19.360 poškozeným** osobám, které jsou podle jednotlivých typů a výše plateb specifikovány ve výše uvedených tabulkách číslo 1 až číslo 11 a také v tabulkových přílohách, které tvoří nedílnou součástí usnesení o zahájení trestního stíhání, **celkovou škodu** nejméně ve výši **6.085.181,- Kč**, přičemž **z toho jednající za právnickou osobou Truxa Group s.r.o.** způsobil **minimálně 6.742 poškozeným celkovou škodu minimálně ve výši 1.500.305,- Kč**,

tedy

1. obžalovaný Denis V.

sebe obohatil tím, že jiného uvedl v omyl a takovým činem způsobil značnou škodu,

2. obžalovaná právnická osoba TRUXA GROUP, s. r. o.,

prostřednictvím jednatele Denise V. sebe obohatila tím, že jiného uvedla v omyl a takovým činem způsobil značnou škodu,

čímž spáchali

1. obžalovaný Denis V.

zločin podvodu podle ustanovení § 209 odstavec 1, 4 písmeno d) trestního zákoníku,

2. obžalovaná právnická osoba TRUXA GROUP, s. r. o.,

zločin podvodu podle ustanovení § 209 odstavec 1, 4 písmeno d) trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

1. obžalovaný Denis V.

Podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků** nepodmíněně.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro účely tohoto výkonu trestu

zařazuje

do věznice ostrahou.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se dále obžalovanému **ukládá** trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu, obchodních korporací na dobu **5 (pěti) roků**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému současně **ukládá** trest propadnutí věci, a to:

- 2 kusů razítek společnosti TRUXA GROUP, s.r.o.,
- 1 kusu razítka Denis V. TOP JOB,
- notebooku značky ASUS, model X55A, číslo C7N0BC02628426D s brašnou,
- flash disku značky WMax s pouzdrům.

2. obžalovaná právnická osoba TRUXA GROUP, s. r. o.,

Podle § 16 odstavec 1 zákona 418/2011 Sb. k trestu **zrušení** právnické osoby.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané jednání obžalovaného Denise V. tak, jak je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Soud provedl dokazování výslechem obžalovaného Denise V.
3. Obžalovaný Denis V. vypovídal jako obviněný v přípravném řízení dne 19.1.2016, kde veškeré jednání vytýkané mu obžalobou kategoricky popřel. Uvedl, že nikdy nikomu nesliboval zajištění manuální práce. Od roku 2001 spolupracoval v oblasti rozesílání nabídek na manuální práci s Miroslavem S. ze Slovenské republiky, s nímž měl uzavřenou komisionářskou smlouvu. Z propagačních materiálů, které měl od S., si vytvořil své vlastní letáky a od případných zájemců inkasoval poplatky za nabízené služby pouze pro svůj prospěch. Zpočátku uveřejňoval inzeráty nabízející zapojení do činnosti spočívající v plnění obálek za úplatu s tím, že bližší informace nabízel za nadepsanou a ofrankovanou obálku. Když se mu zájemci začali ozývat, zaslal jim nabídku agentury Miroslava S. a dále nabídku na účast v programu plnění obálek. Obžalovaný potvrdil, že následně si sám vytvořil program plnění obálek. Ten fungoval na tom principu, že když si zájemce tento program objednal, tak se stal spolupracovníkem obžalovaného a svým jménem následně inzeroval možnost nabídky manuální práce na doma nebo možnost spolupráce v programu plnění obálek. Za zapojení do tohoto programu požadoval obžalovaný od zájemců zaplacení poplatku v částce ve výši 660 Kč. Pokud zájemce částku 660 Kč uhradil, obžalovaný mu zaslal smlouvu o dodávání nadepsaných obálek. Podle instrukcí uvedených v tomto materiálu měli zájemci

vyhledávat další osoby se zájmem o účast v programu plnění obálek prostřednictvím inzerce a měli dodávat obálky s adresami nových zájemců obžalovanému. Spolupracujícím osobám obžalovaný zasílal odměny ve výši 30 Kč za každou nadepsanou obálku nového zájemce. Těmto novým zájemcům pak obžalovaný opět zasílal stejný materiál, tedy nabídku manuální práce na doma nebo nabídku na účast v programu plnění obálek. Nabídky na manuální práci byly zpoplatněny částkami od 100 Kč do 300 Kč. Když si někdo objednal tyto služby, tak mu obžalovaný poslal další letáky Miroslava S., kde byly požadovány další poplatky ve prospěch Miroslava S. Po celou dobu byl princip stejný, přičemž obžalovaný vyhledával zájemce svým jménem nebo jménem společnosti TRUXA GROUP. Obžalovaný jak sám za sebe, tak i za společnost TRUXA GROUP, veškerou činnost prováděl z místa svého bydliště. Finanční prostředky obdržené od zájemců použil na úhradu materiálu či zaslání písemností a pro osobní potřebu. Dle obžalovaného byla veškerá jeho činnost výdělečná, ovšem celkovou částku, kterou prostřednictvím uvedených činností vydělal, neuvedl. Připustil, že do spolupráce s ním se do programu plnění obálek zapojilo přibližně 100 osob. Kontaktovaných osob jako potenciálních zájemců mohly být stovky možná tisíce osob. Obžalovaný dále uvedl, že instrukce k vyhledávání dalších osob obdrželi zájemci ve startovací sadě, kterou získali až po úhradě vstupního poplatku ve výši 660 Kč. V rámci prvotní informace obsažené v podávané inzerci nebyli zájemci uvědomováni o tom, že následně po nich budou požadovány další platby. Obžalovaný nesděloval Miroslavu S. na Slovensko počet osob, kterým zasílal od něj obdržené propagační materiály, neboť Miroslav S. toto nepožadoval. Od Miroslava S. měl dle svého tvrzení obžalovaný obdržet odměnu jako provizi za zprostředkování objednávek. Kdy však naposledy nějakou odměnu od Miroslava S. obdržel, obžalovaný nevěděl. Zda díky činnosti některý ze zájemců získal jakoukoliv práci či výdělečnou činnost, obžalovaný nezjišťoval. Na základě komisionářské smlouvy uzavřené s Miroslavem S. mělo být výdělečné zapojení se do programu plnění obálek, který samostatně zajišťoval obžalovaný. Někteří zájemci mu psali, že dostali nabídky od nějakých amerických firem, které jim měl předat Miroslav S. s tím, že tomu nerozumí a že tyto firmy po nich chtějí další peníze. Na tyto připomínky obžalovaný dle bud'to nereagoval nebo zájemcům odepsal, že si mají zvolit jinou nabídku. Od roku 2010 měl obžalovaný zřízenou u společnosti MobilBonus službu prémiových telefonních čísel. Učinil tak za účelem získání více zájemců aniž by musel hradit poštovné za propagační materiály. Tato služba fungovala tak, že obžalovaný v inzerci uváděl nabídku na program plnění obálek z domu s tím, že bližší informace zájemce obdrží za zpoplatněnou SMS. U těchto inzerátů byla uvedena telefonní čísla zpoplatněná částkami 30 Kč nebo 99 Kč za jednu SMS. Prostřednictvím SMS zpráv obžalovaný získal od zájemců jejich kontaktní údaje a následně jim pak výše popsáním způsobem zasílal stejné propagační materiály, tedy nabídky manuální práce na doma nebo program plnění obálek. U SMS zpoplatněných sazbou 30 Kč obžalovaný obdržel za každou SMS 10 Kč, u SMS za 99 Kč pak obdržel 40 Kč. Obžalovaný dále uvedl, že kromě výše uvedené činnosti tvořily příjmy jeho obživy také příjmy z pronájmu čtyř bytů v jeho vlastnictví. Vlastnil celkem pět bytů, které si pořídil z výtěžků z výše uvedené činnosti. U hlavního líčení obžalovaný Denis V. využil svého zákonného práva a k věci nevyprávěl.

4. Obžalovaná právnická osoba TRUXA GROUP s.r.o. se v přípravném řízení prostřednictvím svého opatrovníka Mgr. Ing. Gabriely Milotové k věci nevyjádřila. Stejně tak učinil u hlavního líčení současný opatrovník obžalované, Mgr. Petr Letovanec.
5. Svědkyně Nikola G. se s Denisem V. seznámila někdy v roce 2009 nebo 2010, přičemž asi za měsíc po seznámení jí nabídl práci na pozici pomocné síly v administrativě. V té době byla svědkyně nezaměstnaná, proto nabídku přijala. Nejprve pracovala na zkrácený úvazek na základě pracovní smlouvy a následně na dohodu. Místo výkonu její práce bylo v místě bydliště obžalovaného. Docházela k němu podle potřeby asi dvakrát až čtyřikrát v týdnu. Její pracovní náplní bylo třízení pošty, razítkování či nadepisování obálek různými jmény a adresami, zakládání pokladních dokladů a dalších písemností do účetnictví. Účetnictví však vedl někdo jiný. Nevěděla však, kdo to byl. V

čem konkrétně spočívala zprostředkovatelská činnost obžalovaného, svědkyně taktéž nevěděla. Obžalovaný jí pouze sdělil, že nabízel práci na doma a měl své distributory. Svědkyně sama se nikdy na bližší okolnosti neptala a ani se o ně nezajímala. O jeho osobě nic nevěděla, byl spíše tichý člověk. Za práci dostávala nejprve 5 000 Kč měsíčně a následně, když pracovala již na dohodu, byl výdělek menší ve výši od 700 Kč do 2 000 Kč měsíčně. Jejich spolupráce skončila v roce 2013, jelikož obžalovaný pro ni neměl další práci. Co se týče firmy TRUXA GROUP, s. r. o., tak o té svědkyně věděla pouze to, že byla uvedena jako zaměstnavatel na dohodě o provedení práce. K rozporu předmětu činnosti na dohodě o pracovní činnosti, kterou uzavírala a na které je uvedeno k předmětu její práce vyklizení skladových prostor a výpovědi učiněné před policejním orgánem, svědkyně uvedla, že toho si při podpisu dohody nevšimla. Rozhodně však nikdy žádné vyklizení skladových prostor pro obžalovaného ani nikoho jiného nedělala.

6. Svědek Miroslav S. je majitelem agentury FOX. Podniká v oblasti zprostředkovatelské obchodní činnosti, zásilkového prodeje a prodeje přes internet. Jedná se konkrétně o informační produkty, digitální produkty, atd. S obžalovaným Denisem V. spolupracoval na základě komisionářské smlouvy v oblasti reklamy a propagace přibližně od roku 2009. Komunikovali spolu pouze prostřednictvím e-mailu nebo SMS zpráv, osobně se nikdy neviděli. Jakým způsobem došlo k navázání kontaktu, si svědek nepamatoval. Smlouvu s obžalovaným uzavřel svědek na společnost TRUXA GROUP, s.r.o. Spolupráce s ním byla celkem solidní, měl realizovat prodej písemných materiálů, které mu svědek dodal. Jednalo se o nějaké pracovní příležitosti na doma. Obžalovaný měl tyto nabídky rozesílat a svědek mu za to vyplácel provizi podle dohody. Účelem obchodu tedy bylo to, že zákazníci, kteří si objednali nějaké informační produkty jako prodej brožur a katalogů, tak měli zaplatit poplatek, který byl uhrazen svědkovi. Svědek poté zaslal obžalovanému peněžní prostředky ve výši sjednané provize za množství přijatých objednávek. Svědek obžalovanému zpočátku vyplácel odměny za zprostředkování ve vyšších částkách. Následně z důvodů snížení počtu klientů se svědkovi snížil i obrat a svědek obžalovanému žádné finanční prostředky neposílal. Provizi obžalovanému posílal podle počtu přijatých objednávek. Fungovalo to tak, že obžalovaný rozesílal svědkovy nabídky, zájemci kontaktovali přímo svědka přes nabídkový list, na kterém byla objednávka. Danou objednávku zájemci poslali svědkovi a podle přiděleného identifikačního čísla na objednávce, které bylo přiřazeno obžalovanému, svědek věděl, že má vyplatit provizi konkrétně obžalovanému. Podle počtu objednávek zasílal svědek obžalovanému peněžní prostředky. Svědek měl uzavřené dohody se zahraničními subjekty, které zadávaly konkrétní činnosti na práci. Osobně neměl uzavřen smluvní vztah s žádnou firmou, která by poskytovala jakoukoliv práci. O některých zájemcích svědek věděl, že pracovní činnosti pro zahraniční společnosti opravdu vykonávali, například šití, nicméně se tuto informaci dozvěděl pouze z doslechu od jiných zájemců. O konkrétních osobách nevěděl. Se zahraničními společnostmi komunikoval a zjišťoval, zda je výkon nabízených činností pro zájemce reálný. Na názvy zahraničních společností si svědek nezpomněl. Podobným způsobem jako s obžalovaným Denisem V. pak spolupracoval i s dalšími osobami z České republiky, a to s Tomášem V., Davidem V., Karlem M. a Pavlem T. Kromě Karla M., který ukončil podnikání, v době výslechu svědka u hlavního líčení, svědek spolupracoval se všemi uvedenými osobami. Tyto osoby vykonávaly v podstatě obdobnou činnost jako obžalovaný. Svědek byl sám vyšetřován policií naposledy v Lučenci asi v roce 2017. Při výslechu doložil všechny podklady, které obdržel od zahraničních firem, se kterými spolupracoval, a kteří zadávali konkrétní pracovní nabídky. Od té doby vyšetřování neprobíhalo. Mimo jiné byly u něj provedeny kontroly například z finančního úřadu, kde mu byl v roce 2010 zjištěn daňový nedoplatek či z živnostenského úřadu, v rámci čehož zjišťovali, zda má svědek oprávnění ke zprostředkování práce. Svědek se setkal se spokojenými i nespokojenými klienty, kdy převažovali ti spokojení. Stížnost na obžalovaného Denise V. svědek neobdržel. S obžalovaným byl svědek v kontaktu naposledy před datem 18.8.2015. V té době po něm chtěl obžalovaný zaslat nové propagační materiály, což svědek učinil. Obžalovaný se poté již neozval, žádné klienty mu nezprostředkoval a ani si nic nevyúčtoval.

7. Svědek Tomáš V. s obžalovaným Denisem V. v minulosti spolupracoval, nicméně jej neznal osobně. Jejich spolupráce spočívala v propagaci, distribuci a reklamě určitých nabídek práce zahraničních firem. Nejprve s obžalovaným začal spolupracovat svědkův bratr David V. K této činnosti se pak svědek dostal tak, že v roce 2010 odpověděl na inzerující nabídku obžalovaného týkající se jednoduché manuální a zároveň propagační činnosti. Podmínkou pro získání dalších informací bylo zaslání ofrankované obálky nadepsané svědkovou adresou. Když tak učinil, přišly mu slíbené informace. Nabízená činnost se mu líbila, jelikož nebyla nijak složitá. Vstupní poplatek činil 660 Kč s tím, že svědkovi byla vzápětí zaslána smlouva. Předmětem činnosti dle smlouvy bylo plnění ofrankovaných nadepsaných obálek, které svědek získal pomocí své vlastní inzerce od případných zájemců o služby a nabídky obžalovaného. Inzerát si svědek vystavil svůj vlastní. Byl to takový výtah textů z letáku od obžalovaného. Mohl si vybrat nějakou nabídku nebo službu, kterou poskytoval obžalovaný a tu svědek uvedl v inzerátu. Zároveň napsal, že bližší informace obdrží zájemce prostřednictvím pošty. Takže opět ten, kdo měl o tuto službu a nabídku zájem, poslal mu svědek ofrankovanou obálku s nadepsanou svědkovou adresou. Za tento krok žádný ze zájemců nic neplatil. Pouze zaslal nadepsanou obálku. Jakmile mu byly obálky doručeny, plnil je propagačním materiálem od obžalovaného a následně mu jednou týdně poslal vše najednou ve velké obálce, jak bylo uvedeno ve smlouvě. Se společností TRUXA GROUP, s.r.o. měl následně svědek také uzavřenou smlouvu. Smlouvy byly totožné kromě sjednané ceny za doručenou obálku. Dle jedné smlouvy dostával 30 Kč za obálku, dle druhé 20 Kč. Inzeráty svědek vkládal na různé webové stránky. Nikdo nebyl k žádné činnosti nucen. Ten, kdo svědkovi poslal obálku, poslal bližší informace, na základě kterých se pak zájemce mohl dále rozhodnout. Během dne svědkovi bylo doručeno okolo 50 obálek. Za týden tak obdržel přibližně 250-300 obálek. Účtování pak probíhalo tak, že na zásilku s obálkami, kterou zasílal svědek obžalovanému, uvedl počet obálek, a vynásobil to 30 Kč za obálku. Jednou za měsíc měl obžalovaný svědkovi částku uhradit, což vždy učinil. Svědek se jednou obžalovaného ptal, jestli tento způsob činnosti je v souladu s právem. Obžalovaný mu sdělil, že v minulosti jej vyšetřovala policie, přičemž vše bylo v pořádku. Svědek osobně neměl nikdy reálný zájem o práci, která byla v letáku nabízena. Jednalo se o nějaké manuální práce jako kompletace propisek či vánočních ozdob se zahraničními firmami, o což neměl vůbec zájem. Domníval se, že činnost měla být vykonávána pouze pro zahraniční společnosti. V několika případech svědka zájemci o práci kontaktovali. Domnívali se, že jim bude doručena krabice plná propisek, ale tato informace v inzerátu uvedena nebyla. Svědek je odkazoval na e-mail obžalovaného. Povinné náklady, které svědek do uvedené činnosti vložil, činily částku ve výši 660 Kč. Navíc zaplatil částku za koupi inzerátu či poštovné, ale to byly malé částky, učiněny z jeho iniciativy. Materiál, který svědek vkládal do obálek, mu dodával obžalovaný. Asi v jednom případě si je svědek zajistil sám. S obžalovaným spolupracoval rok a půl. Obžalovaný mu měsíčně vyplácel částku okolo 6000 Kč, tzn., že obálek mu mohlo být týdně doručováno v počtu 200 kusů. O tom, zda některý ze zájemců požadovanou práci následně vykonával, svědek nevěděl. Pro svědka byly podstatné pouze jemu zaslání obálek, o nic jiného se nezajímal. To, proč si obžalovaný takový byznys model neinzeroval sám, svědkovi nepřišlo nijak podezřelé. Nepřemýšlel v té době nad tím, proč si veškerou inzerci neprováděl sám. Svědek si následně vybudoval podobnou, ale rozsáhlejší podnikatelskou činnost jako osoba samostatně výdělečně činná. Vytvořil si vlastní distribuční síť, má uzavřeny smlouvy s českými i zahraničními společnostmi, například se společností Solvintech, Ertech, s Miroslavem S., panem T. Náplní jeho práce je propagace, distribuce a reklama, a to JAR MARKETING. Svědek byl vyšetřován policií z důvodu jeho předmětu podnikání. Doložil veškeré listiny týkající se jeho činnosti i spolupráce s obžalovaným. Jednou mu byly zablokovány i účty, avšak činnost mu nikdy zakázána nebyla. Od státního zastupitelství mu byla doručena písemnost, týkající se odblokování účtu. Z výsledků od policie žádnou písemnost neobdržel. Název Agentury FOX byl svědkovi povědomý, domníval se, že se jednalo o agenturu Miroslava S. Nebyl si jistý, zda s ním stále spolupracuje. V roce 2019 tam spolupráce byla, v době výsledku u hlavního líčení jednal spíše s ostatními společnostmi. Rozdíl mezi prací vykonávanou pro obžalovaného Denise

V. a svědkovou vlastní podnikatelskou činností svědek spatřoval v tom, že svědkova činnost je rozsáhlejší. Na webových stránkách, má podrobněji zpracované obchodní dodací podmínky, k dispozici jsou náhledy smluv, dotazník. Rozsah nabízených služeb je také širší. Svědek uvedl, že má například uzavřenou smlouvu se zahraniční firmou ze Slovenska TINOTREX, která si u něj objedná reklamu a propagaci svých služeb a nabídek. Svědek si platí 20 000 Kč čtvrtletně na Hyperinzerci. Tam zadá své služby a poté jej konkrétní společnost kontaktuje a uzavře s ním smlouvu na zprostředkování reklamy pro danou společnost. Zájemci o práci již musí oslovit konkrétní společnosti nabízející práci. Svědek uvedl, že obdobnou podnikatelskou činnost vede Pavel T. Na závěr svědek dodal, že z doslechu věděl o tom, že některým zájemcům vracel uhrazené peněžní prostředky zpět. Blíže nedokázal specifikovat.

8. Svědek David V. se se jménem obžalovaného setkal koncem roku 2010, když si na internetu přečetl jeho nabídku spolupráce. Kontaktoval emailem obžalovaného, který mu sdělil, že v případě zájmu o informace mu má poslat ofrankovanou obálku. Tak svědek učinil a do 14 dnů mu přišly podrobnější podklady, kde bylo popsáno, o jakou nabídku spolupráce šlo. Jednalo o obchodní činnost, která zahrnovala plnění obálek dodanými materiály. Nabídka ho zaujala, proto vyplnil objednávkový formulář a společně s platbou jej zaslal obžalovanému. Do 14 dnů byla svědkovi doručena smlouva, nějaké instrukce a propagační materiály, které měly být plněny do obálek. Propagační materiály obsahovaly nabídky práce od zahraničních společností, se kterými obžalovaný spolupracoval a zajišťoval jim propagaci a distribuci těch materiálů. O jaké konkrétní pracovní činnosti se mělo jednat, si svědek nepamatoval. Smlouvu svědek uzavřel přímo s obžalovaným. S obžalovanou právnickou osobou TRUXA GROUP nespolečně pracoval. Činnost svědka spočívala tedy v tom, že mu obžalovaný poskytl propagační materiály. Na základě instrukcí podal inzeráty na inzertní servis, ve kterých stručně prezentoval nabídky z materiálů, které sloužily jako předloha. Pokud někoho tyto nabídky zaujaly, tak jej vyzval k zaslání ofrankované a nadepsané obálky. Když tyto obálky byly svědkovi doručeny, tak je naplnil přidělenými materiály a poslal zpět obžalovanému ke kontrole a k proplacení. Tímto pro svědka práce končila. Odměna za každou naplněnou obálku, kterou odeslal obžalovanému, činila nejprve 30 Kč, později 20 Kč, a to bez ohledu na to, zda někdo provedl nějakou objednávku. Jednou za měsíc svědkovi vždy přišly peníze za součet všech obálek, které obžalovanému odeslal. Odměna mu byla zasílána na účet. Svědkův bratr Tomáš V. s obžalovaným taktéž spolupracoval. On víc inzeroval nabídky přes inzertní portály a svědek si dodatečně vytvořil internetové stránky, na kterých nabídky propagoval i prostřednictvím vyhledávacích formulářů. Vyhledávací formuláře fungují tak, že webové stránky se optimalizují takovým způsobem, aby se zobrazovaly při zadání určitých klíčových slov do vyhledávače mezi prvními stránkami. Poptávka byla vysoká. Nebyl tak problém takto získat a naplnit víc jak 1 000 obálek za měsíc. Uvedenou činnost vykonával jako hlavní, přičemž se dále zabýval internetovým marketingem, tvorbou webových stránek. Zda zájemci, co zasílali svědkovi obálky, nějakou práci opravdu vykonávali, svědek nevěděl. Neznal osobně nikoho, kdo by skládal kuličková pera pro kalifornskou firmu. Zřídka mu byla doručena nějaká stížnost, že nebyly doručeny slíbené materiály. To však mohlo být způsobeno tím, že zásilka byla stále na poště nebo zájemce mohl zadat špatně svou adresu a zásilka se mohla ztratit při přepravě. Domníval se, že obžalovaný chtěl rozšířit svou distribuční síť, proto nabízel zájemcům tuto formu spolupráce. Inzerce sice nezabrala příliš času, samotné vyplňování a rozesílání obálek již bylo časově náročnější. Měsíčně bylo svědkovi vypláceno okolo 20 000 Kč. Spolupráci s obžalovaným ukončil asi po roce a půl, jelikož poté začal sám spolupracovat s českými a zahraničními společnostmi, kterým zajišťuje propagaci a distribuci jejich nabídek různých výdělečných činností. Svědek spolupracuje také s Agenturou FOX, s.r.o., konkrétně s Miroslavem S. Ten zajišťuje zprostředkování a spolupráci taktéž pro nějaké zahraniční firmy z USA. Uvedl, že tyto společnosti reálně vykonávají svou činnost. Svědek nezaměstnává žádné zaměstnance, veškerou činnost si zajišťuje sám prostřednictvím webových stránek, kde prezentuje, propaguje nabídky českých a slovenské firmy. Když nabídka někoho zaujme, pošle svědkovi poplatek, za který zájemci přijdou poštou všechny podrobné podklady ve formě jakéhosi

katalogu. Poplatek má svědek nastaven na částku ve výši 490 Kč. Poplatek zahrnuje taktéž platbu za svědkovo zprostředkování a další část odměny mu bývá vyplácena formou provizí ze zprostředkovaných objednávek od partnerských firem, kterým tímto způsobem zajišťuje reklamu a distribuci jejich nabídek. Svědek dostává provizi ve výši 25% z výše platby zájemce, dle druhu služby, kterou si zvolí, a kterou poté zasílá přímo společností, se kterými svědek spolupracuje. Spolupráci s obžalovaným ohodnotil svědek kladně. Vždy vůči svědkovi plnil veškeré závazky, zasílal materiály i finanční prostředky. Svědek byl sám vyšetřován z důvodu jeho vykonávané činnosti v Šumperku, nicméně trestní stíhání proti jeho osobě bylo odloženo. Rozdíl mezi svým podnikáním a podnikatelskou činností obžalovaného spatřoval v subjektech a formě distribuce. Obžalovaný nabízel služby formou letáků a odprodejem nabídek zvláště. Svědek má činnost založenou na nabídce služeb prostřednictvím webových stránek a spolupracuje s jinými společnostmi. Princip podnikání je však podobný. Svědek spolupracuje především s českými společnostmi. Svědek zájemcům nenabízí práci, ale pouze propaguje jiné společnosti nabízející danou práci. Se společností TRUXA GROUP svědek nikdy nespolečně pracoval.

9. Pokud jde o výslech dalších svědků, s ohledem na vzdálenost místa jejich bydliště, byla většina z nich vyslechnuta prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Byl proveden výslech Gabriely Z. (r. xxx), Gabriely Z. (r. xxx), Zuzany B., Miroslava B., Márie L., Ivana Ř., Pavla B., Petry V., Moniky D., roz. V., Hany P. (r. xxx), Hany P. (r. xxx), Lenky L., Dariny H., Hany S., Lucie B., Svatavy P., Petry K., roz. P., Martiny H., Miloslava K., Martina O., Zdenky K., Lukáše T., Petry T., roz. V., Simony S., Jany R., Nikoly V., Hany K., Jakuba F., Moniky J., Martina Š., Bohumila Dominika M., Alžběty P., Pavly L., Miroslava D., Marcely K., roz. Š., Lenky Č., Věry K., Karin R., Jany M., roz. B., Svatavy P., Lucie B. Svědkyně Vendula M. se dostavila do jednací síně ke Krajskému soudu v Ostravě. Na základě souhlasu stran krajský soud přečetl protokoly o výslechu svědkyně Jarmily Š., Antonína L., Milana N., Miroslavy Š., Anny B.
10. Většina jmenovaných svědků se podílela na rozšiřování nabídek obžalovaného. Z jejich výpovědí shodně vyplynulo, že podle instrukcí měli prostřednictvím inzerce vyhledávat další zájemce o účast v programu plnění obálek. Poplatky, které měli další zájemci uhradit, zasílali přímo na účet obžalovaného či do obálky, kterou mu zasílali. Svědci následně od obžalovaného obdrželi provizi za vyhledání dalších zájemců. Někteří zájemci si byli vědomi toho, že budou plnit obálky dodaným materiálem, jiní předpokládali, že jim bude zprostředkována přímo práce nabízená v propagačním letáku, kdy budou doma například skládat kuličková pera, která budou zkompletována zasílat na určitou adresu. Když tito svědci zjistili, že fakticky mají pouze plnit obálky a inzerovat tuto činnost na internetových stránkách, od dané činnosti dříve či později upustili. Více svědků dospělo k závěru, že jde o podvodnou činnost, mimo jiné protože je kontaktovali nespokojení zájemci o práci s tím, že žádnou práci nedostali a měli právě plnit pouze obálky. Všichni svědci museli jako vstupní poplatek uhradit obžalovanému částku od 200 do 660 Kč. Po zaplacení obdrželi instrukce v obálce, na základě kterých inzerovali podobné nabídky jako obžalovaný. Poté, co jim na inzerci reagující zájemci zaslali o frankované obálky, tyto naplnili propagačním materiálem a odeslali obžalovanému cca jednou za týden, a to hromadně v jedné zásilce. Obžalovaný oproti tomu svědkům zaslal podle počtu dodaných obálek provizi. Za jednu obálku svědci obdrželi nejprve 30 Kč, později byla odměna snížena na 20 Kč. Provizi obžalovaný svědkům zasílal pravidelně. Svědci neměli zpětnou vazbu o tom, zda nabízenou práci inzerovanou v letáku někdo vykonával.
11. Dokazování bylo dále doplněno listinnými důkazy, ze kterých byly zjištěny následující skutečnosti:
  - postoupení poznatku z Policejního prezidia ČR, které předcházelo trestnímu stíhání obžalovaných. Obsahem poznatku bylo sdělení vztahující se k podezření, že obžalovaní různými způsoby inzerovali nabídku zajištění práce na doma, ačkoliv žádnou práci nenabízeli (č.l. 1 – 15),

- výpočet celkové vzniklé škody, ze kterého vyplývá, že jednáním obžalovaných byla způsobena škoda v celkové **6.085.181,- Kč**, přičemž z toho škoda vzniklá jednáním za právnickou osobu TRUXA GROUP činila **1.500.305,- Kč** (č.l. 410),
- záznamy k inzerci obžalovaného Denise V. a právnické osoby TRUXA GROUP. Z písemností vyplývá, že obžalovanými byly inzerovány nabídky práce z domova (č.l. 483 – 540),
- sdělení společnosti MobilBonus, s.r.o., včetně materiálů vyžádaných podle § 8 odst. 1 trestního řádu, ze kterého vyplývá, že, jak obžalovaný Denis V. jako fyzická osoba, tak společnost TRUXA GROUP, s. r. o., jejímž jménem obžalovaný jednal, uzavřeli dne 28. 7. 2010 a dne 27. 11. 2012 smlouvy o spolupráci se společností MobilBonus, jejímž obsahem bylo zřízení tzv. prémiových telefonních čísel. Princip této služby spočíval v tom, že volající na dané telefonní číslo, resp. osoba, která na něj zasílala SMS zprávu, tuto službu měli automaticky zpoplatněnu částkou 30 Kč nebo 99 Kč. Část z této sumy pak připadla společnosti MobilBonus, a část obžalovanému Denisu V. nebo společnosti TRUXA GROUP. Součástí jsou také faktury za poskytnuté služby, z nichž jsou mimo jiné zřejmé i odměny pro obžalované (č.l. 541 – 1194),
- výpočet vzniklé škody za SMS zprávy - z výpisů vyžádaných od společnosti MobilBonus vztahujících se k příchozím SMS zprávám zasílaným na prémiová čísla xxx, na která v období minimálně od 30. 12. 2010 do 26. 5. 2015 zasílali zájemci o práci SMS zprávy, bylo zjištěno, že podle pokynů v inzerci, zájemci do SMS zprávy uváděli své jméno, příjmení, adresu, či popřípadě další informace a současně klíčová slova znění KELIO DP, TRUXA a AZAK. Analýzou výpisů pak bylo zjištěno, že uživatelé mobilních telefonních stanic z důvodu zájmu o práci nabízenou obžalovaným Denisem V. prokazatelně zaslali celkem 17 171 SMS zpráv, za které jim byly sraženy operátorem poplatky v celkové výši 1 000 131 Kč, konkrétně pak bylo na prémiové tel. č. xxx s klíčovým slovem KELIO DP za období od 20. 2. 2012 do 20. 12. 2012 zasláno celkem 5308 zpráv účtovaných uživatelům telefonních čísel částkou 30 Kč za jednu zprávu, celkem tedy 159 240 Kč (tabulka č. 1), na prémiové tel. č. xxx s klíčovým slovem KELIO DP za období od 30. 12. 2010 do 31. 12. 2012 zasláno celkem 4881 zpráv účtovaných uživatelům telefonních čísel částkou 99 Kč za jednu zprávu, celkem tedy 483219 Kč (tabulka č. 2), na prémiové tel. č. xxx s klíčovým slovem TRUXA za období od 25. 11. 2012 do 26. 5. 2015 zasláno celkem 4716 zpráv účtovaných uživatelům telefonních čísel částkou 30 Kč za jednu zprávu, celkem tedy 141 480 Kč (tabulka č. 3), na prémiové tel. č. xxx s klíčovým slovem TRUXA za období od 24. 11. 2012 do 28. 4. 2015 zasláno celkem 2026 zpráv účtovaných uživatelům telefonních čísel částkou 99 Kč za jednu zprávu, celkem tedy 200 574 Kč (tabulka č. 4), na prémiové tel. č. xxx s klíčovým slovem AZAK za období od 28. 1. 2015 do 8. 5. 2015 zasláno celkem 118 zpráv účtovaných uživatelům telefonních čísel částkou 30 Kč za jednu zprávu, celkem tedy 3 540 Kč (tabulka č. 5), na prémiové tel. č. xxx a xxx s klíčovým slovem AZAK za období od 21. 5. 2014 do 28. 4. 2015 zasláno celkem 122 zpráv účtovaných uživatelům telefonních čísel částkou 99 Kč za jednu zprávu, celkem tedy 12.078 Kč (tabulka č. 6). SMS zprávy s klíčovými slovy KELIO DP a AZAK měly souvislost s vyhledáváním zájemců o práci pro fyzickou osobu obž. Denise V. Celkový počet těchto SMS zpráv je 10 429, za které byly uživatelům mobilních telefonních stanic operátorem účtovány poplatky v celkové výši 658 077 Kč. SMS zprávy s klíčovými slovy TRUXA pak souvisely s vyhledáváním zájemců o práci pro společnost TRUXA GROUP, s. r. o. Celkový počet těchto SMS zpráv je 6 742, za které byly uživatelům mobilních telefonních stanic operátorem účtovány poplatky v celkové výši 342 054 Kč (č.l. 910)
- informace získané podle § 8 odst. 2 trestního řádu včetně žádostí a podnětů policejního orgánu - konkrétně se jedná o informace o zaplacených poplatcích jednotlivých zájemců na účty obou obžalovaných. Vklady poškozených byly zasílány ve prospěch účtu obžalovaného Denise V. č. xxx vedeného u Raiffeisenbank a.s. za období od 2.11.2009 do

20.10.2012, přičemž se jedná o 5585 transakcí v celkovém součtu 3 167 669 Kč (uvedeny v tabulce č. 7 popisu skutku). Dále se jedná o vklady poškozených ve prospěch účtu obžalované právnické osoby č. xxx vedeného u GE Money Bank a.s. za období od 1.3.2013 do 23.3.2015, přičemž se jedná o 993 transakcí v celkovém součtu 630 250 Kč (v tabulce č. 8 popisu skutku). Další vklady poškozených byly zasílány ve prospěch účtu obžalovaného Denise V. č. xxx vedeného u GE Money Bank a.s. za období od 4.2.2015 do 15.9.2015, přičemž se jedná o 277 transakcí v celkovém součtu 107 057 Kč (v tabulce č. 9 popisu skutku), dále vklady poškozených ve prospěch účtu č. xxx vedeného u Fio Banky a.s. na společnost TRUXA GROUP za období od 17.4.2012 do 23.10.2013, přičemž se jedná o 859 transakcí v celkovém součtu 533 459 Kč (v tabulce č. 10 popisu skutku). Celkový souhrn vkladů ze strany zájemců o práci na bankovní účty jednoho či druhého z obžalovaných v žalovaném období dosáhl výše 4 438 435 Kč, přičemž z této částky byla část ve výši 3 274 726 Kč poukázána na účty vedené na osobu Denise V. a část ve výši 1 163 709 Kč pak na účty vedené na právnickou osobu TRUXA GROUP, s. r. o. (č.l. 1195 – 1888),

- listiny a písemnosti vztahující se k provedené domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor včetně návrhů a příkazu podle § 83 a § 83a trestního řádu - v protokolu o domovní prohlídce je uveden seznam věcí, které byly orgány činnými v trestním řízení zajištěny, a to konkrétně písemnosti a výpočetní technika (č.l. 1889 – 1951),
- písemností vztahující se k platbám zasílaným poštovními poukázkami - tyto byly zajištěny v rámci domovní prohlídky v bydlíšti obžalovaného Denise V., z těchto materiálů je zřejmé, kteří zájemci v období minimálně od 17.6.2010 do 18.6.2013 zasílali finanční prostředky ve prospěch obžalovaného poštovními poukázkami typu C na adresáta Denis V., xxx, přičemž se jedná o 1158 transakcí v celkovém součtu 652 073 Kč (uvedeno v tabulce č. 11 popisu skutku), (č.l. 1952 – 2117),
- rozhodnutí a návrhy vztahující se k postupu podle § 44 odst. 2 trestního řádu včetně seznamů o vyrozumění poškozených, celkový počet poškozených činí 19 360 osob, (č.l. 2118 – 2491),
- materiály doručené ze strany slovenských justičních orgánů v rámci žádosti o právní pomoc - týkají se výslechu slovenského občana svědka Miroslava S. včetně žádosti státního zástupce a dokladů svědka, především komisionářské smlouvy, ze kterých vyplýval právní vztah mezi obžalovaným Denisem V. a svědkem Miroslavem S. (č.l. 2492 – 2560),
- písemnosti a materiály vztahující se k platbám poskytnutým obžalovanými spolupracujícími osobám - vyslechnutým svědkům - z těchto dokumentů vyplývá, kterým osobám obžalovaní vypláceli odměny a do jaké míry se tak zapojili do programu plnění obálek (č.l. 3255 – 3684),
- písemnosti a doklady vztahující se k ověření a zjištění podstaty nabídky inzerované práce na doma obžalovanými - materiály byly zajištěny v rámci domovní prohlídky v místě bydlíště obžalovaného Denise V., z těchto listin vyplývá, že obžalovaný inzeroval nabídku práce na doma na různých internetových portálech v tisku či časopisech, dále byly zajištěny vzory dokumentů, které byly obžalovaným Denisem V. rozesílány zájemcům o práci na doma včetně nabídky plnění obálek a dohody o dodávání naplněných, nadepsaných a ofrankovaných obálek (č.l. 3814 – 3885),
- podklady a materiály vztahující se k finančnímu šetření provedenému ve vztahu k obžalovaným - v rámci majetkového šetření byly zjištěny majetkové poměry obou obžalovaných, pět nemovitostí (bytů) ve vlastnictví obžalovaného Denise V. bylo zajištěno jako náhradní majetková hodnota na základě usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje, územní odbor Frýdek – Místek, oddělení hospodářské kriminality ze dne 24.6.2014, č. j. KRPT-221477-290/TČ-2013-070281-210, jelikož je zde podezření, že tyto nemovitosti byly obžalovaným financovány z výtěžků pocházejících z trestné činnosti (č.l. 3886 – 3993),

- tisky komentářů na internetových fórech ve vztahu k obžalovaným, resp. obžalovanému Denisu V. - recenze a zkušenosti s nabízenou prací ze strany obžalovaného byly hodnoceny převážně negativně (č.l. 3994 – 4018),
- zprávy o pověsti ze dne 30.6.2016 k osobě obžalovaného Denise V. - Statutární město Ostrava sdělilo, že obžalovaný nebyl v předcházejících třech letech projednáván správním orgánem pro přestupek, z hodnocení Vězeňské služby ČR vyplývá, že obžalovaný byl ve výkonu vazby ode dne 21.1.2016, své povinnosti plnil na požadované úrovni, udržoval si pořádek v cele i osobních věcech, k zaměstnancům vazební věznice i k vězněným osobám se choval slušně, nebyl kázeňsky trestán, byl umístěn na oddělení výkonu trestu se zmírněným režimem (č.l. 4024 – 4026),
- materiály vztahující se k předchozímu trestnímu stíhání obžalovaného Denise V. – z nich vyplývá, že bylo již proti obžalovanému vedeno trestní řízení majetkového charakteru, což dokazuje vydaný trestní příkaz Okresního soudu v Ostravě ze dne 3.1.2005 sp. zn. 9 T 230/2004, který nabyl právní moci dne 18.3.2005, a kterým byl obžalovaný Denis V. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona, v období roku 2003 prostřednictvím inzerce ve snaze získat neoprávněný majetkový prospěch, obžalovaný předstíral, že je schopen zajistit práci na doma, vylákal od poškozených finanční částky, po jejichž obdržení zasílal poškozeným bezcenné a nevyužitelné informace od německé firmy, se kterou nebyl žádným způsobem v kontaktu, odsouzen byl k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem, přičemž se zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil (č.l. 4020 – 4023),
- materiály k osobám obžalovaným – výpis z živnostenského rejstříku, zprávy úřadu práce, OSSZ, výpis z obchodního rejstříku, sdělení České obchodní inspekce, obžalovaný Denis V. měl ke dni 30.6.2016 celkem 6 živnostenských oprávnění, přičemž na neurčitou dobu byl oprávněn podnikat ve výrobě, obchodu a službách neuvedených v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, dále poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelské úvěry, ode dne 30.10.2002 do 7.7.2005, poté od 31.5.2006 do 30.6.2008 měl živnostenské oprávnění ke zprostředkování služeb a obchodu, k provozování reklamní činnosti a marketingu měl oprávnění ode dne 28.5.2001 do 7.7.2005, ze zprávy Úřadu práce ČR ze dne 30.6.2016 vyplývá, že obžalovaný Denis V. byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 10.7.2000 do 27.5.2001, následně byl vyřazen kvůli zahájení samostatně výdělečné činnosti, ze sdělení Okresních správ sociálního zabezpečení ze dne 30.6.2014 (Frýdek-Místek) a 9.12.2015 (Ostrava) vyplývá, že obžalovaný Denis V. ani právnická osoba TRUXA GROUP nebyli zařazeni v evidenci, nebyly tak známy ani příjmy obžalovaného, z výpisu z obchodního rejstříku ke dni 2.6.2016 bylo zjištěno, že právnická osoba obchodní společnost TRUXA GROUP s.r.o. vznikla dne 1.8.2011, ode dne 1.8.2011 do 29.3.2012 byl jednatelem společnosti Pavel N. a společníkem právnická osoba pnholding.cz a.s., ode dne 28.3.2012 do 10.11.2015 byl jediným jednatelem a společníkem obžalovaný Denis V., dne 12.4.2016 byl vydán exekuční příkaz na obchodní podíl Denise V. ve výši 38.679 Kč, dne 22.10.2012 byl podepsán souhlas společnosti FORBYT BF, s.r.o., aby sídlo společnosti TRUXA GROUP bylo umístěno na adrese Staroměstská 534, Třinec, následně z úředního záznamu Policie ČR ze dne 25.2.2014 vyplývá, že na uvedené adrese se nenacházela žádná kancelář, ve které by společnost vyvíjela svou vlastní činnost, celá budova byla pronajímána různými podnikatelskými subjekty, mezi nimiž byla i společnost Alpiro s.r.o., zabývající se poskytováním virtuálního sídla, společnost TRUXA GROUP měla na adrese pouze poštovní schránku, výpisem z živnostenského rejstříku ke dni 30.6.2016 bylo zjištěno, že společnost TRUXA GROUP měla živnostenské oprávnění ode dne 19.4.2012 do 8.4.2015 k výrobě, obchodu a službám neuvedených v příloze 1 až 3 živnostenského zákona a od 20.6.2012 do 8.4.2015 k poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru, podání ze dne 21.4.2014 jedné ze zájemkyň o plnění obálek, která Policii ČR sdělila informace o podivné nabídce práce ze strany společnosti TRUXA GROUP (č.l. 4027 – 4058),

- obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě sp.zn. 4 KZV 1/2016 ze dne 15.8.2016 (č.l. 4100-4119),
- rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 34T 4/2016 ze dne 9.12.2016, kterým byli obžalovaný Denis V. a právnická osoba TRUXA GROUP s.r.o. uznáni vinnými zvláště závažným zločinem podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmena a) trestního zákoníku ve znění účinném do 30.9.2020, za což byl obžalovaný Denis V. nepravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 roků nepodmíněně, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 6 roků, obžalovaná právnická osoba měla spáchat zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmena d) trestního zákoníku ve znění účinném do 30.9.2020, za což jí byl nepravomocně uložen trest zrušení právnické osoby (č.l. 4193-4221),
- přílohy č. 1 – 11 k **usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 19.1.2013** č.j. KRPT-221477/TC-2013-070082,
  - v příloze č. 1 je uveden přehled SMS zpráv, které v období od 20.2.2012 do 20.12.2012 zasílali zájemci o práci obžalovanému Denisi V. na prémiová tel. čísla provozovaná společností MobilBonus s.r.o. s klíčovým slovem KELIO DP. Jednalo se celkem o 5308 SMS zpráv v ceně 30 Kč za jednu, tj. celkem 159 240 Kč. Přehled SMS zpráv, které v období od 30.12.2010 do 31.12.2012 zasílali zájemci o práci obžalovanému Denisu V. na prémiová tel. čísla provozovaná společností MobilBonus s.r.o. s klíčovým slovem KELIO DP, kdy bylo zasláno celkem 4881 SMS zpráv v ceně 99 Kč za jednu, tj. celkem 483 219 Kč, je uveden v příloze č. 2. V příloze č. 3 je uveden přehled SMS zpráv, které v období od 25.11.2012 do 26.5.2015 zasílali zájemci o práci obžalované právnické osobě na prémiová tel. čísla provozovaná společností MobilBonus s.r.o. s klíčovým slovem TRUXA. Jednalo se celkem o 4716 SMS zpráv v ceně 30 Kč za jednu, tj. celkem 141 480 Kč. Přehled SMS zpráv, které v období ode dne 14.11.2012 do dne 28.4.2015 zasílali zájemci o práci obžalované právnické osobě na prémiová tel. čísla provozovaná společností MobilBonus s.r.o. s klíčovým slovem TRUXA, kdy bylo zasláno celkem 2026 SMS zpráv v ceně 99 Kč za jednu, tj. celkem 200 574 Kč, je uveden v příloze č. 4. V příloze č. 5 je uveden přehled SMS zpráv, které v období od 28.5.2015 do 8.5.2015 zasílali zájemci o práci na prémiová tel. čísla provozovaná společností MobilBonus s.r.o. s klíčovým slovem AZAK. Jednalo se celkem o 118 SMS zpráv v ceně 30 Kč za jednu, tj. celkem 3 540 Kč. Přehled SMS zpráv, které v období od 21.5.2014 do 28.4.2015 zasílali zájemci o práci na prémiová tel. čísla provozovaná společností MobilBonus s.r.o. s klíčovým slovem AZAK, kdy bylo zasláno celkem 122 SMS zpráv v ceně 99 Kč za jednu, tj. celkem 12 078 Kč, je uveden v příloze č. 6. Příloha č. 7 uvádí výčet vkladů poškozených ve prospěch účtu č. xxx vedeného u Raiffeisenbank a.s. na obžalovaného Denise V. za období ode dne 2.11.2009 do 17.10.2012, kdy se jednalo celkem o 5585 transakcí v součtu celkové výše vkladů 3 167 669,20 Kč. Vklady poškozených ve prospěch účtu č. xxx vedeného u GE Money Bank a.s. na obžalovanou právnickou osobu TRUXA GROUP za období od 1.3.2013 do 23.3.2015, které činily v celkovém součtu částku ve výši 630 250 Kč, jsou uvedeny v příloze č. 8. Vklady poškozených ve prospěch účtu č. xxx vedeného u GE Money Bank a.s. na obžalovaného Denise V. za období od 4.2.2015 do 15.9.2015 činily v celkovém součtu částku ve výši 107 057 Kč a jsou uvedeny v příloze č. 9. Příloha č. 10 obsahuje výpis vkladů poškozených ve prospěch účtu č. xxx vedeném u Fio Banky a.s. na obžalovanou právnickou osobu za období od 17.4.2012 do 23.10.2013 v celkovém součtu 530 730 Kč. Příloha č. 11 obsahuje seznam poškozených, kteří zasílali finanční prostředky ve prospěch obžalovaného Denise V. poštovními poukázkami typu C, kdy se jednalo celkem o 1158 transakcí o celkové výši 652 073 Kč (č.l. 4222-4575),
- usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 3To 37/2017 - odvolací soud podle § 258 odstavec 1 písmeno a), b), c) trestního řádu rozsudek soudu prvního stupně zrušil v celém

rozsahu a podle § 260 trestního řádu věc vrátil státnímu zástupci k došetření, (č.l. 4622-4625),

- trestní příkaz (č.l. 4693-4695),
- rozsudek Nejvyššího soudu ČR č.j. 7Tz 17/2019-25 ze dne 12.3.2019- dovolací soud rozhodl v rámci řízení o stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti, že usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21.2.2018, č.j. 3To 37/2017-4622, byl porušen zákon ve prospěch obžalovaného Denise V. a právnické osoby TRUXA GROUP (4657-4659),
- přílohy spisu č. 1 – 19, které obsahují listinné materiály a podklady zajištěné v bydlišti obžalovaného Denise V. a prokazatelně se vztahující k jeho výše popsané trestné činnosti, dále pak materiály pocházející od svědka Miroslava S. a jeho Agentury Fox, výpisy z účtů obžalovaných, razítka obžalovaných, doklady vztahující se k plnění daňových povinností obou obžalovaných, korespondenci s osobami, které o nabídku obžalovaných projevíly zájem, rovněž také při domovní prohlídce zajištěný notebook obžalovaného Denise V. a flashdisk s obsahem v podobě podkladů pro inzerci nabízené práce na doma, nabídkových listů apod., dále přílohy obsahují materiály určující rozsah trestné činnosti obžalovaných, tj. seznamy poškozených.

Konkrétně se tak jedná o:

- příloha č. 1 – korespondence obžalovaných, dohody o dodání obálek, razítka TRUXA GROUP s.r.o.
- příloha č. 2 – razítka Denis V. TOP JOB, výpisy SMS (z www. mobilbonus.cz za období 9-12/2011), přiznání k DPH, účetní podklady, výpisy z účtů (Raiffeisenbank), poštovní poukázky
- příloha č. 3 – protokoly o jednání na FÚ, administrativní dokumenty obžalovaných
- příloha č. 4 – seznam SMS zaslaných spol. TRUXA GROUP v období 2012-2014
- příloha č. 5 – objednávky práce, nabídky práce s objednávkami, nabídky práce Agentury Fox
- příloha č. 6 – účetní doklady, korespondence obžalovaných, žádosti o vrácení finanční částky
- příloha č. 7 – nabídkové listy (V.), příručka Miroslava S., seznam SMS, objednávky, materiály Agentury Fox
- příloha č. 8 – výpisy z účtu TRUXA GROUP (GE Money Bank) za r. 2014
- příloha č. 9 – objednávky práce adresované spol. TRUXA GROUP a obž. Denisovi V.
- příloha č. 10 – notebook ASUS
- příloha č. 11 – flash disk 128 MB

- příloha č. 12 – seznam poškozených zjištěných z SMS zpráv
- příloha č. 13 – seznam poškozených zjištěných z výpisu z účtu TRUXA GROUP u GE Money Bank
- příloha č. 14 – seznam poškozených zjištěných z poštovních poukázek
- příloha č. 15 - seznam poškozených zjištěných z výpisu z účtu u Raiffeisenbank
- příloha č. 16 – listiny zajištěné z notebooku a flash disku obž. V. (inzerce na domácí práci, propagační písemnosti, administrativní podklady)
- příloha č. 17 – telefonické dotazníky s poškozenými (úřední záznamy, výsledky dotazníků, vyhodnocení dotazníků)
- příloha č. 18 – trestní spis OS Ostrava sp. zn. 9 T 230/2004 – ods. Denis V.
- příloha č. 19 – spisy z jednotlivých řízení, kde policejní orgán v minulosti po prověřování uzavřel, že jednání Denise V. nelze právně kvalifikovat jako trestný čin.

12. Výše uvedené důkazy krajský soud hodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, a dospěl k závěru, že výše popsané jednání obžalovaného Denise V. a právnické osoby TRUXA GROUP, s.r.o., bylo prokázáno způsobem vylučujícím jakékoli pochybnosti. Soud má za to, že k objasnění průběhu posuzované události byly provedeny všechny dostupné a nutné důkazy.

13. Hned na počátku je nutno uvést, že Krajský soud v Ostravě jako soud nalézací rozhoduje v této věci již podruhé. Nejprve rozhodoval na základě obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 15. 8. 2016, sp. zn. 4 KZV 1/2016, a to rozsudkem ze dne 9. 12. 2016, č. j. 33 T 4/2016-4193, kterým byl obžalovaný Denis V. uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném k datu vyhlášení rozsudku a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 roků se zařazením do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 6 roků a trest propadnutí věci. Obžalovaná právnická osoba TRUXA GROUP s.r.o. byla uznána vinnou zločinem podvodu podle § 209 odstavec 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku a odsouzena k trestu zrušení právnické osoby. Oba obžalovaní podali proti rozsudku odvolání, na základě kterého věc odvolací Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 21. 2. 2018, č. j. 3 To 37/2017-4622, zrušil v celém rozsahu a podle § 260 tr. ř. věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Ve věci pak byla ministrem spravedlnosti podána stížnost pro porušení zákona, na základě které bylo dne 12. 3. 2019 rozsudkem Nejvyššího soudu, č. j. 7 Tz 17/2019-25, rozhodnuto o tom, že citovaným usnesením Vrchního soudu v Olomouci byl porušen zákon ve prospěch obou obžalovaných. Dne 18. 12. 2019 byla ve stejné trestní věci podána Krajským státním zastupitelstvím v Ostravě znovu obžaloba. Z pokynu předsedy krajského soudu byla věc zapsána do senátu 35 T a celé hlavní líčení tak bylo třeba provést znovu, když souhlas s přečtením podstatné části protokolu o hlavním líčení ve smyslu § 219 odst. 3 tr. ř. nebyl dán.

14. Obžalovaný Denis V. se v přípravném řízení k vytýkanému jednání podrobně vyjádřil, přičemž obsah jeho výpovědi v podstatných okolnostech koresponduje s dalšími provedenými důkazy, kdy jde zejména o samotný princip obžalovaným vytvořeného programu plnění obálek, přičemž způsob vyhledávání a kontaktování potencionálních zájemců obžalovaný popisuje zcela v souladu s dalšími provedenými důkazy. Obžalovaný zpochybňuje pouze detaily, jeho tvrzení však oproti výsledkům dokazování nemohou obstát. Ve zkratce lze shrnout, že obhajoba obžalovaného V. nespočívala ve zpochybnění samotného vytýkaného jednání, toliko v tvrzení, že toto jednání nelze považovat za protiprávní, tím méně za trestné.
15. Podstatou obžalovanému vytýkaného jednání je dle provedených důkazů, včetně výpovědi samotného obžalovaného V., že obžalovaný V. jako podnikající fyzická osoba v období minimálně od 2.11.2009 do 15.9.2015 a rovněž jako jednatel obžalované právnické osoby TRUXA GROUP s.r.o. ode dne 28.3.2012 do 15.9.2015, v tisku a inzertních časopisech např. BLESK, ŠÍP, METRO, INZERT EXPRES, ANONCE a na různých internetových portálech např. www.jobs.cz, www.avizo.cz, www.anonce.cz, www.pepabazar.cz apod., pravidelně se značnou intenzitou podával inzeráty nabízející zprostředkování či zajištění domácí práce. S drobnými obměnami v textu inzerátu nabízel práci na doma spočívající v plnění obálek za odměnu až 30,- Kč za kus, přičemž více informací slíboval zaslat za nadepsanou a ofrankovanou obálku. Inzerovaný kontakt byl: xxx. Tento PO BOX si obžalovaný pronajal dne 31.3.2006, a to na základě Dohody o pronájmu zamykatelné poštovní přihrádky na poště uzavřené na pobočce České pošty s.p. Ostrava 8, v Ostravě-Porubě, ul. Porubská č. 713. Na tuto adresu si nechal posílat rovněž veškerou korespondenci společnosti TRUXA GROUP (č.l. 2113 a násl.). Přesná znění jednotlivých inzerátů jsou zachycena na listinách ve spise. Inzerce uveřejněná na internetových inzertních serverech je uváděna na čl. 485-510 a zahrnuje konkrétní nabídky práce na doma. Také inzerce uveřejňovaná v tištěných periodikách obsahuje nabídku konkrétní práce (čl. 3833-3850). V tomto smyslu lze poukázat také na obsah přílohy č. 16 (čl. 5-21), která obsahuje data zajištěná z notebooku a flashdisku obžalovaného V. v rámci provedené domovní prohlídky. Obhajobu obžalovaného V., který tvrdil, že nikdy svým jménem nenabízel konkrétní práci, ale jen propagoval nabídky jiných subjektů, lze tak mít za jednoznačně vyvrácenou, neboť inzerována byla právě nabídka konkrétních pracovních činností. Ze znění inzerátů plyne, že za pouhou reakci na tyto inzeráty ze strany respondentů vedenou snahou získat bližší informace inkasoval obžalovaný poplatky, a to prostřednictvím zpoplatněných prémiových SMS zpráv, přičemž zajištění těchto prémiových telefonních čísel a jejich použití k tomuto účelu obžalovaný doznal. Tuto službu realizoval s využitím společnosti MobilBonus s.r.o. jako poskytovatele těchto služeb, o čemž svědčí zajištěný rozsáhlý listinný materiál, zahrnující smlouvy uzavřené obžalovaným s touto obchodní společností, faktury a zejména rovněž i rozsáhlý seznam osob, které prostřednictvím těchto prémiových telefonních čísel obžalované kontaktovaly (čl. 541-1194). Podrobnou analýzou provedenou v přípravném řízení (čl. 910) bylo zjištěno, že v období ode dne 30.12.2010 do dne 26.5.2015 kontaktovali uživatelé mobilních účastnických čísel obžalované nejméně v 17.171 případech, přičemž zájemci v reakci na inzeráty zasílali prvotní zpoplatněný kontakt - SMS zprávy obsahující jména a adresy na prémiová telefonní čísla xxx zpoplatněná částkami ve výši 30,- a 99,- Kč za jednu SMS zprávu, čímž v tomto období získali prospěch v souhrnné výši 1.000.131,- Kč. Výčet těchto transakcí je uveden v tabulkách č. 1 – 6 obsažených ve výroku rozsudku. Počet 17.171 kontaktů učiněných prostřednictvím prémiových telefonních čísel neodpovídá počtu poškozených, když někteří z nich kontaktovali obžalované opakovaně, což vyplývá z analýzy Policie ČR ze dne 8.7.2016 (č.l. 2125) ke stanovení konkrétního a přesného počtu poškozených osob. Podstatný je především zjištěný počet jednotlivých zpoplatněných kontaktů (i pokud by byly prováděny opakovaně totožnými osobami), neboť podstatnou okolností při hodnocení trestní odpovědnosti obžalovaných je způsobená výše škody, respektive neoprávněně získaného prospěchu, která odvisí právě od počtu realizovaných zpoplatněných kontaktů či jinak placených transakcí (viz dále),

nikoliv od počtu skutečně poškozených osob. Mimoto samozřejmě výrok rozsudku pak v závěru zahrnuje i údaj o dovozeném počtu poškozených osob.

16. Pokud adresáti inzerce – zájemci o práci na nabídku zaměstnání zareagovali a kontaktovali obžalované požadovaným způsobem, obžalovaný V. jim poštou zasílal obálky obsahující všeobecné informace vztahující se k činnosti nazývané obžalovaným jako „program plnění nadepsaných obálek“, tedy o tom, že zaplatí až 30,- Kč za každou obálku, kterou zájemce o tuto práci naplní s tím, že neexistuje žádný limit pro počet naplněných obálek. V rozesílaném textu je mj. uvedeno „Žádný nákup známek ani obálek. Všechn materiál zdarma. Proplácíme poštovné.“ Dále obžalovaný V. informuje, že „není vyžadována žádná speciální zručnost, že se jedná o jednoduchou, příjemnou práci, kterou lze vykonávat z pohodlí domova a je vhodná například pro osoby na mateřské dovolené, důchodce, nezaměstnané, studenty a do plnění obálek se může zapojit celá rodina“. Zájemci jsou informováni, že zahájení jejich činnosti je podmíněno zaplacením jednorázového poplatku ve výši 660,- Kč, který pokrývá výdaje při zaslání tohoto „programu“, který zájemce povede a zaručuje, že zájemce o práci může tuto činnost vykonávat, jak dlouho bude chtít. Závěrem obžalovaný slibuje, že žádné další poplatky nebudou účtovány a pracovat může zájemce začít okamžitě. Poplatek bude vrácen po zaslání jednoho sta obálek. Součástí je také část textu určena k odstřížení a zaslání zpět obžalovaným – objednávka programu výdělků plněním obálek z domu a zaslání kompletního programu, dohody, startovacího materiálu pro odesílatele domovních zásilek s podmínkou úhrady poplatku ve výši 660,- Kč. Na výběr dal obžalovaný V. zájemcům dvě možnosti platby, a to na účet č. xxx s uvedením telefonního čísla jako variabilního symbolu, nebo poštovní poukázkou typu C. Adresa pro zaslání objednávek byla stejná jako kontakt u inzerce, a to Denis V., xxx. V obálce byl, kromě shora uvedeného, také seznam nabídek výdělků od blíže neuvedené, údajně partnerské zahraniční firmy, se sdělením, že nabízí a zajišťuje spolupráci s několika dalšími zahraničními firmami. Mělo jít o výrobu medvídků, zajíčků, dinosaurů, ozdobných předmětů s křesťanskou tematikou, FM modulátorů a kompletace kulíčkových per. Jednotlivá nabídka práce pro zahraničního partnera byla zpoplatněna částkou 200,- Kč s tím, že pokud si zájemce objedná dvě nabídky, jednu navíc obdrží zdarma. Objedávka se opět nacházela ve spodní části listu a byla opticky oddělena čarou pro odstříhnutí, vyplnění osobních údajů zájemce, volbu způsobu platby poplatků na účet či poštovní složenkou a odeslání obžalovanému Denisu V. Pokud se obžalovaný hájil, že popsáním způsobem pouze propagoval nabídku jiného subjektu, a to svědka Miroslava S. a jeho agentury, nezbyvá než takové tvrzení odmítnout. Z obsahu nabídek rozesílaných obžalovaným V. je zřejmé, že nabízí práci mimo zahraničních i pro české firmy (např. příloha spisu č. 7/1 čl. 102), což je v rozporu s tvrzením svědka S. Sám obžalovaný V. potvrdil, že osobně žádnou konkrétní práci mimo program plnění obálek nezajišťoval. Vzory jednotlivých rozesílaných nabídek byly zajištěny v souvislosti s provedením domovní prohlídky u obžalovaného V. a jsou založeny na čl. 3814 – 3829, dále tvoří součást příloh spisu, konkrétně v přílohy č. 1 a přílohy č. 16 (tyto materiály byly zajištěny v notebooku obžalovaného), přičemž korespondence založená v přílohách č. 5 a 7 je prokazuje, že listinné materiály s výše uvedenými nabídkami byly rozesílány zájemcům, o čemž svědčí vyplněné osobní údaje mnoha z nich.
17. Popis této části činnosti obžalovaných odpovídá výpovědi samotného obžalovaného V. (viz. čl. 432), a koresponduje s výpovědi shora jmenovaných svědků (bod 9. shora), kteří na nabídku obžalovaných reflektovali a do „programu plnění obálek“ se zapojili. Je na místě zdůraznit, že prvotní listinné podklady obsahující inzerované nabídky, které byly jednotlivým zájemcům obžalovanými rozesílány, neobsahovaly popis konkrétní činnosti v rámci „programu plnění obálek“. Obžalovaný ve své výpovědi tvrdil, že zájemce se mohl dozvědět o charakteru práce a o vyžadovaných poplatcích z propagačních materiálů, které rozesílal, a každý měl tak možnost si rozmyslet, zda poplatky zaplatí či nikoliv (čl. 435 dole). Toto tvrzení obžalovaného V. není pravdivé, neboť z listin u něj zajištěných je zřejmé, že princip fungování „programu plnění obálek“

a popis konkrétní činnosti účastníků byl uváděn až v písemných podkladech, které byly zájemcům zaslány po zaplacení částky 660,- Kč. Tedy až po zaplacení této částky se zájemce dozvěděl pravou podstatu činnosti nazývané obžalovaným „Program plnění obálek“, a to tak, že zájemci byla zaslána „Dohoda o dodávání naplněných nadepsaných a ofrankovaných obálek“, z jejíhož znění je podstata této činnosti objasněna. Vzor této Dohody, který byl zajištěn u obžalovaného obdobně jako ostatní materiály, jež obžalovaný rozesílal zájemcům, je založen na čl. 3821. Teprve z této písemnosti vyplývá, že zájemce si sám měl vyhledávat další osoby (další zájemce o práci na doma) prostřednictvím inzerce, kdy měl sám vlastním jménem nabízet zajištění práce na doma, inzerci si sám zadat, od dalších nových zájemců měl vyžadovat zaslání adresou nadepsaných a ofrankovaných obálek, a tyto obálky pak zasílat obžalovaným, za což měl obdržet odměnu 30,- Kč za jednu přeposlanou obálku. Uvedená dohoda taktéž obsahuje příklady znění inzerátů, které měly být využity. Díky takto získaným novým kontaktům na zájemce o práci na doma mohly být obžalovanými rozšiřované tiskoviny zasílány novým zájemcům. Veškeré platby, které jednotliví zájemci v celém popisovaném řetězci uskutečnili, byly poukazovány na účty vedené na jméno obžalovaného Denise V. nebo na společnost TRUXA GROUP, eventuálně byly poukazovány poštovní poukázkou na adresu Denise V. Výčet těchto transakcí je obsahem tabulek č. 7 – 11 ve výroku rozsudku.

18. Zásadní skutečností při vyhodnocení charakteru a protiprávnosti jednání obžalovaných je i vazba obžalovaného Denise V. na osobu svědka Miroslava S., jinak vystupujícího především jménem Agentury Fox se sídlem na Slovensku. Dle jejich navzájem v mnoha ohledech shodných výpovědí byla účelem jejich spolupráce údajná propagace pracovních nabídek, kterými disponoval svědek S. Tyto byly uváděny v nabídkových listech, které obžalovaný V. rozšiřoval výše popsáním způsobem současně se svou nabídkou programu plnění obálek. Konkrétně byl vztah obžalovaného Denise V. a společnosti TRUXA GROUP ke svědku S. založen na několika komisionářských smlouvách, přičemž konkrétně se postupně jednalo o komisionářskou smlouvu ze dne 8.9.2003 (čl. 2516), komisionářskou smlouvu ze dne 17.6.2009 (příloha č. 7/1 čl. 157), komisionářskou smlouvu ze dne 1.4.2012 (čl. 2515) a komisionářskou smlouvu ze dne 10.8.2015 (čl. 2512). Význam má dle názoru soudu zejména dodatek komisionářské smlouvy ze dne 16.4.2012 (příloha 7/1 čl. 159), který ruší povinnost svědka S. obžalovanému V. vyúčtovat a zaplatit za služby spočívající v jím údajně prováděné propagaci. Citovaný dodatek se vztahuje k nejstarší komisionářské smlouvě ze dne 17.6.2009. Soud považuje tuto okolnost za skutečně podstatnou pro posouzení charakteru celé obžalovanými realizované činnosti, neboť pokud by obžalovaný V. prováděl toliko propagaci nabídek svědka S., jak sám tvrdí, bylo logické a současně důvodné očekávat, že odměna za tuto propagaci bude představovat těžiště zisků jeho „podnikání“. Obžalovaný V. i svědek S. ve svých výpovědích sice tvrdili, že obžalovaný V. vystavoval postupně faktury, které mu byly svědkem S. proplaceny, pokud však byli oba dotazováni na podrobnosti, popř. kdy k tomu naposledy došlo, nebyli schopni uvést žádné bližší informace. Jejich výpověď je tedy v rozporu se shora zmíněným dodatkem komisionářské smlouvy, kterým byla povinnost svědka S. platit obžalovanému V. odměnu za jím prováděnou činnost v podobě propagace smluvně zrušena. V této souvislosti soud poukazuje na další významný důkaz, kterým je protokol o ústním jednání na finančním úřadě ze dne 17.4.2014 (příloha č. 3, čl. 53v), v rámci kterého obžalovaný V. při řešení daňových záležitostí za společnost TRUXA GROUP výslovně uvedl, že nikdy nevystavil fakturu dle jakékoliv komisionářské smlouvy na platbu od spol. Miroslav S.-Agentura Fox. Při předmětném jednání na finančním úřadě sice obžalovaný V. vystupoval jako zástupce společnosti TRUXA GROUP, neboť se jednalo o jednání v rámci daňové kontroly subjektu TRUXA GROUP, nikoliv fyzické osoby Denis V., toto tvrzení je třeba vidět v souvislosti s tvrzením, že s Miroslavem S. spolupracoval již od r. 2001, což mohl pouze jako fyzická osoba, neboť obžalovaná obchodní společnost TRUXA GROUP tehdy ještě neexistovala.

19. Přístup obžalovaných k případným reklamacím či stížnostem poškozených zájemců o práci je rovněž charakteristický. Pokud obžalovaného V. kontaktoval nějaký nespokojený zájemce o práci dle nabídkového katalogu zprostředkovaného Miroslavem S., obžalovaný na jeho stížnosti žádným způsobem nereagoval, natož aby je se svědkem S. řešil. To obžalovaný V. sám připustil. Je zřejmé, že podstatné pro něj bylo uhrazení poplatku za zaslané materiály a nikoliv aspoň zdánlivě spokojený zájemce – zákazník. Tomu odpovídá i další obžalovaným V. prezentované tvrzení, že z propagačních materiálů, které měl od svědka S., si vytvořil své vlastní letáky a od případných zájemců inkasoval poplatky za nabízené služby pouze pro svůj prospěch. Z toho je zjevné, že v daném případě vůbec nešlo o samotný obsah nabídkových katalogů, ale pouze o jejich šíření formou inzerce, přičemž podstatné bylo, že pouhá reakce na tuto inzerci byla zpoplatněna. Je mimo jakoukoliv pochybnost, že činnost svědka Miroslava S. byla pro obžalovaného V. jednak podstatnou motivací, a současně i zdrojem alibi pro případ zájmů orgánů činných v trestním řízení, se kterým už obžalovaný V. měl zkušenosti z minulosti. Obžalovaný se tak v rámci obhajoby staví do role osoby, jenž propagovala nabídku třetí osoby, se kterou nemá sám nic společného. Taková obhajoba je však zjevně účelová. V této souvislosti je možno poukázat na přílohu spisu č. 7/2 (čl. 445). Zde je založena brožura s názvem „Ako zarobit' 10000 ,-Sk/Kč každý týždeň od kuchyňského stola“, jako její autor je uveden „Miroslav S. a kolegovia“. Tato brožura byla zajištěna v bydlíšti obžalovaného Denise V. při domovní prohlídce. Obsahem této brožury je návod na zajištění „neomezeného bohatství“ formou inzerce. Zejména kapitola 3, str. 6 poskytuje návod na zajištění „neomezeného finančního příjmu“ prostřednictvím zadávání inzerátů, přičemž přímo se zde podává, že „inzerování je v uvedeném smyslu důležitější než věc, která se prodává, a z hlediska uskutečnění obchodu je teprve až sekundární to, co se prodává“. Především je zde propagována myšlenka, že je nutno používat věci, ohledně nichž se inzerát podává, jen jako důvod existence inzerátu, přičemž zisk vyplývá nikoliv z prodeje inzerované věci, ale z množství reakcí zájemců na předmětný inzerát.
20. Ze shora uvedeného je patrné, že nelze než dospět k závěru, že činnost obžalovaných Denise V. a obchodní společnosti TRUXA GROUP s.r.o., ostatně stejně jako svědků Miroslava S., Tomáše V. a Davida V., spočívající v inzerci nabídek práce na doma a následné rozesílání materiálů s údajnými nabídkami domácích prací bez reálné možnosti či zájmu skutečně nějakou práci zajistit, zcela přesně odpovídá návodu na zajištění neomezeného výděleku ve výše zmíněné brožuře, u níž je jako autor uveden právě Miroslav S. Komoditou, která byla inzerována, byly nabídky práce na doma. Smysl činností obžalovaných však nespočíval ve zprostředkování pracovní příležitosti jiným osobám, toto byla pouze záminka pro podávání inzerátů, přičemž jediným ziskem pro obžalované byly výlučně poplatky, které platily osoby, jež projevíly o práci na doma zájem. Zcela zjevně se jedná o variaci na tzv. pyramidové schéma. To lze obecně definovat jako obchodní model, v němž je výdělek závislý na přivedení dalších účastníků do schématu. Každý nový účastník musí za vstup do schématu zaplatit poplatek a za to dostává právo inkasovat tento poplatek od dalších účastníků, které sám získá. Na věci nic nemění, že obžalovaný V. nazval část účastnického poplatku, který přeposílal členům jeho pyramidy na nižším stupni odměnou za komplekaci obálek. Katalog s pracovními nabídkami na domácí práce je typickým produktem, se kterým bývá v pyramidovém schématu obchodováno, tedy produktem který má malou nebo žádnou faktickou hodnotu. Jedinou možností, jak dosáhnout slibovaného zisku, je získávat další účastníky, kteří složí vstupní poplatek.
21. V této souvislosti poukazuje krajský soud na dřívější odsouzení obžalovaného Denise V. již zmíněným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 3.1.2005 sp. zn. 9 T 230/2004, který nabyl právní moci dne 18.3.2005, a kterým byl obžalovaný Denis V. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, jehož se dopustil tím, že v období roku 2003 prostřednictvím inzerce ve snaze získat neoprávněný majetkový prospěch, předstírajíc, že je schopen zajistit práci na doma, vylákal od poškozených finanční částky, po jejichž obdržení zasílal poškozeným bezcenné a nevyužitelné informace od

německé firmy, se kterou nebyl žádným způsobem v kontaktu (čl. 4020 – 4023). Celý spisový materiál k této trestní věci je obsahem přílohy č. 18 spisu. Charakter trestné činnosti, za kterou byl v uvedené trestní věci Denis V. odsouzen, je však takřka shodný. I tehdy používal prakticky stejné znění inzerátů nabízejících pracovní příležitosti, pouze jako štít před orgány činnými v trestním řízení nepoužíval komisionářské smlouvy uzavřené s dalším subjektem ohledně propagace reklamních nabídek. Příznačným se jeví potvrzení ze strany obžalovaného Denise V., že nabídka, kterou měl v podobě různých listinných materiálů od Miroslava S., se za celou dobu až do současnosti prakticky nezměnila. Jen nyní je princip podvodného jednání obžalovaného poněkud sofistikovanější v tom, že díky prokázaným a právně podloženým vazbám na Miroslava S. a jeho Agenturu Fox, zde (oproti dřívější trestné činnosti Denise V.) existuje situace, že sám obžalovaný nemá být tím, kdo inzerovanou práci zajišťuje, ale je pouze „propagátorem“ pracovních nabídek jiných subjektů. Svou dřívější trestnou činnost podvodného charakteru tedy v nyní projednávané věci obžalovaný Denis V. zdokonalil preventivní snahou se vyvinut prostřednictvím právních vztahů k Miroslavu S.

22. Lze tedy shrnout, že obžalovaný Denis V. ani jím vlastněná a ovládaná společnost TRUXA GROUP s.r.o., neměli v úmyslu zprostředkovávat jakékoliv reálné pracovní nabídky a pokud takové nabídky inzerovali, uváděli osoby projevující o jejich pracovní nabídky zájem v omyl, aby z nich vylákali finanční prostředky označované jako poplatky za nutné informace, či pokrytí nákladů související s jejich „podnikatelskou“ činností. Tyto finanční prostředky pak obžalovaní použili pro svou potřebu, aniž by jakékoliv relevantní informace zájemcům o práci poskytli či práci jim zajistili. Program na plnění obálek, k jehož vytvoření se obžalovaný Denis V. přihlásil, nebyl ničím jiným, než nástrojem na efektivnější vyhledávání dalších zájemců o práci – účastníků pyramidové hry, prostřednictvím nichž obžalovaní dosahovali neoprávněného prospěchu a poškozeným zájemcům působili škodu. Na tom ničeho nemění skutečnost, že mnozí poškození se v důsledku absence informací poškození necítily, či jim škoda připadala natolik nízká, že pro její vymáhání se nebyli ochotni angažovat. V průběhu celého trestního řízení nebylo reálně zjištěno, že by jakýkoliv zájemce o nabídku obžalovaných, získal nabídku konkrétní pracovní činnosti.
23. Jednání obžalovaného Denise V. soud právně kvalifikoval jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, neboť obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu, když sebe obohatil tím, že jiného uvedl v omyl a činem způsobil značnou škodu. Konkrétně obžalovaný Denis V., jednak svým jménem, a taktéž i jménem jím vlastněné společnosti TRUXA GROUP, úmyslně uváděl zájemce o práci z domova v omyl, aby z nich vylákal finanční prostředky, označované jako poplatky za nutné informace či pomůcky k výkonu inzerované pracovní činnosti, které následně použil pro svou vlastní potřebu, aniž by jakékoli relevantní údaje zájemcům o práci poskytl či práci jim zajistil. V tomto soud shledává naplnění znaku definovaného jako uvedení v omyl, neboť pokud by inzeroval skutečný stav věci, tzn. pokud by pravdivě uvedl, že jeho tzv. pracovní nabídka spočívá ve vyhledávání dalších zájemců a lákání finančních prostředků z nich, lze důvodně očekávat, že nikdo ze zájemců by požadovanou finanční hotovost nezaslal.
24. Trestná činnost obžalovaného Denise V. je založena na principu tzv. letadla, tedy pyramidové hry, jenž kalkuluje s tím, že alespoň některé z osob, které zaplatily obžalovanými požadované poplatky, budou chtít alespoň část takto vydaných peněz získat zpět a budou šířit podvodné nabídky obžalovaných a rozšiřovat tak okruh poškozených osob. Pro předmět trestné činnosti je rovněž charakteristický předpoklad, že osoby, které zaplatily požadované poplatky v řádu maximálně stokorun a následně zjistily skutečný stav věci, zaplacené částky po obžalovaných nebudou vymáhat, neboť náklady na takový postup by zjevně převyšovaly vymáhanou sumu. Soud má v této souvislosti za to, že stanovení relativně nízké výše poplatků obžalovaným Denisem V., kdy se jedná

o částku akceptovatelnou i poškozenými ve finanční tísní, je úmyslným kalkulem ze strany obžalovaného.

25. Tohoto jednání se obžalovaný Denis V. dopustil v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný Denis V. fakticky neměl možnost poškozeným zájemcům práci z domu zajistit, byl si toho vědom a navíc nikomu práci zajišťovat nehodlal. I přesto lákal z velkého okruhu osob finanční prostředky vyvolávající naději zajištění pracovní příležitosti. Na tomto závěru ničeho nemění ani skutečnost, že někteří do systému zapojení poškození měli díky své činnosti pro obžalované větší či menší zisk. Krajský soud zdůrazňuje, že předmětem posouzení v rámci hodnocení trestněprávní odpovědnosti obžalovaného V. nemohou být jednotlivá izolovaná jednání obžalovaného vůči jednotlivým poškozeným v celkovém počtu 19.360, tedy, že obžalovaný se nedopustil celkem 19.360 samostatných podvodů, ale vytvořil rozsáhlý a sofistikovaný výdělečný systém využívající klamání specifické skupiny osob. Realizace jeho rozsáhlé trestné činnosti pak v sobě samozřejmě zahrnovala i jisté náklady, mezi které je nutno řadit právě odměny osobám s obžalovaným spolupracujícím, což v konečném důsledku vedlo k maximalizaci jeho zisku. Obžalovaní byli adresáty celé řady stížností jednotlivých zájemců o práci, kteří se cítili být jejich jednáním poškozeni, a proto žádali o vrácení finančních prostředků. Obžalovaný V. na základě těchto stížností skutečně několika málo desítkám zájemců o práci zaplacené poplatky vrátil, což je možno dovodit z transakcí uvedených v příloze spisu č. 2/5 čl. 129, 131, 133, dále příloze spisu č. 2/6 čl. 7-114, dále příloze spisu č. 2/7 čl. 103-114 a rovněž příloze spisu č. 2/8 čl. 16-20, čl. 231-278). Tato skutečnost ale obžalovaného z jemu vytýkaného jednání v této části nevyvíňuje, neboť takový postup s ohledem na zanedbatelný rozsah vrácených finančních prostředků (oproti celkovému počtu poškozených) je nutno považovat pouze za snahu minimalizovat negativní reference potencionálně ohrožující „podnikatelskou“ činnost obžalovaného, a tudíž i tyto prokazatelně vrácené finanční prostředky je potřeba vnímat jako součást nákladů na dosažení zisku při páchání výše popsané trestné činnosti. Navíc s přihlédnutím k ustálené judikatuře nelze náklady vynaložené na spáchání trestného činu podvodu odečítat od celkové částky představující způsobenou škodu (Nejvyšší soud ČR sp. zn. 8 Tdo 518/2015).
26. V případě trestní odpovědnosti obžalovaného Denise V. je pak znak skutkové podstaty uvedeného zločinu spočívající ve způsobení značné škody s ohledem na stanovení výše značné škody dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku dosažením částky nejméně 1.000.000,- Kč, naplněn způsobením škody ve výši konkrétně 6.085.181,- Kč. Krajský soud zde upravil použitou právní kvalifikaci s ohledem na novelu trestního zákoníku č. 333/2020 Sb. účinnou ode dne 1.10.2020, kdy obžalovanému Denisi V. bylo obžalobou vytýkáno způsobení škody velkého rozsahu ve smyslu § 209 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Pokud jde o samotné stanovení konkrétní výše škody, je pravdou, že Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 21. 2. 2018, č. j. 3 To 37/2017-4622, zrušil v celém rozsahu původní rozsudek Krajského soudu v Ostravě v této věci č.j. 33T 4/2016 a podle § 260 tr. ř. věc vrátil státnímu zástupci k došetření mimo jiné s argumentem, že nebyla řádně a objektivně zjištěna výše škody jako jeden ze základních znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu. Ministr spravedlnosti však ve věci podal jako mimořádný opravný prostředek k Nejvyššímu soudu stížnost pro porušení zákona, kterou Nejvyšší soud shledal důvodnou a rozhodl rozsudkem č. j. 7 Tz 17/2019-25, že ve prospěch obou obžalovaných byl citovaným usnesením porušen zákon. V odůvodnění mimo jiné nesouhlasil s výhradami odvolacího soudu ke zjištěné škodě, kdy konstatoval, že rozsah poškozených byl spolehlivě zjištěn a výši škody bylo možné zjistit z tehdy provedených důkazů. Krajský soud proto u opakovaného hlavního líčení provedl dokazování k výši škody v obdobném rozsahu jako původní senát ve věci rozhodující.
27. Jednání obžalované obchodní společnosti TRUXA GROUP s.r.o. soud právně kvalifikoval jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, neboť obžalovaná naplnila

všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu tím, že prostřednictvím jednatele Denise V. sebe obohatila tím, že jiného uvedla v omyl a činem způsobila značnou škodu. Obžalovaná společnost TRUXA GROUP nevyvíjela jinou činnost, než tu, kterou v plném rozsahu realizoval obžalovaný Denis V., který byl jejím jediným jednatelem a společníkem, tedy jménem společnosti TRUXA GROUP nevyvíjela žádnou činnost osoba jiná, než právě obžalovaný Denis V. Tento obžalovaný za společnost TRUXA GROUP jednal způsobem naprosto totožným, jak bylo uvedeno podrobně výše ve vztahu k dovození jeho trestněprávní odpovědnosti, či přesněji řečeno při realizaci výše popsané trestné činnosti obžalovaný V. nijak nerozlišoval, jedná-li za sebe jako fyzickou osobu či za společnost TRUXA GROUP s.r.o. To platí samozřejmě pro období, kdy již byl jediným jednatelem a společníkem v této společnosti. Možnost dovození trestněprávní odpovědnosti společnosti TRUXA GROUP je dána ustanovením § 7 zákona č. 418/2011 Sb. Ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zák. č. 418/2011 Sb. se protiprávního činu spáchaného jménem společnosti TRUXA GROUP dopustil Denis V. jako člen statutárního orgánu a je zcela namístě toto jeho jednání společnosti TRUXA GROUP přičítat, a to ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zák. č. 418/2011 Sb. Ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. je tak společnost TRUXA GROUP pachatelem výše popsané trestné činnosti.

28. Ve vztahu k trestně právní odpovědnosti společnosti TRUXA GROUP je pak znak skutkové podstaty uvedeného zločinu spočívající ve způsobení značné škody s ohledem na stanovení výše značné škody dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku dosažením částky nejméně 1.000.000,- Kč naplněn způsobením škody ve výši konkrétně 1.503.034,- Kč.
29. Již bylo shora několikrát uvedeno, že jednání obžalovaného Denise V. bylo předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení již dříve, zejm. v období roku 2009, kdy na něj byla ze strany některých poškozených podána trestní oznámení. Jednotlivými policejními orgány však bylo vyhodnoceno, že jeho jednání nenaplnuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu. Jednotlivé policejní orgány, jak vyplývá z jejich spisových materiálů (viz příloha č. 19 spisu), ovšem zcela evidentně neposoudily jednotlivá jednání Denise V. ve všech podstatných souvislostech, které vyplývaly nejen z textu seznamu nabídek, ale zejména dalších listin, které podezřelý poté zaslal jednotlivým zájemcům, taktéž nebylo žádným způsobem zohledněno, že systém činnosti obžalovaného, zejména spočívající v plnění obálek za úplaty, vykazuje znaky pyramidové hry. V nyní probíhajícím trestním řízení bylo jednání obou obžalovaných krajským soudem posuzováno podstatně komplexnějším způsobem, kdy byl zohledněn i rozsah trestné činnosti obžalovaných, tedy ve vztahu ke všem zjištěným poškozeným, nikoli jen ve vztahu k jednotlivým dílčím útokům, jak tomu bylo v minulosti. Toto posouzení pak vedlo krajský soud k diametrálně odlišným závěrům. Toto vysvětlení lze vztáhnout k trestním řízením vedeným proti svědkům Tomáši V. a Davidu V., částečně i Miroslavu S. a dalším osobám, jejichž výsledky obžalovaný V. argumentoval v rámci své obhajoby. Přehlédnout nelze ani enormní pracnost prověřování a vyšetřování tohoto typu trestné činnosti, což je ostatně z nyní projednávané věci patrné. Lze se tak jen domnívat, že dotčené policejní orgány snahou objasnit pyramidovou konstrukci „podnikání“ obžalovaného V. i dalších vyjmenovaných svědků zrovna nepřekypovaly. To však oba obžalované z jim vytýkané trestné činnosti může jen stěží vyvinít.
30. Protiprávní jednání obžalovaných splňuje rovněž kritéria společenské škodlivosti ve smyslu ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, když se jedná o jednání společensky škodlivé, u něhož nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiných předpisů. V této souvislosti soud při hodnocení rozhodných skutečností z hlediska míry společenské škodlivosti při použití zásady subsidiarity trestní represe neopomenul zejména význam chráněného zájmu, který byl činy obžalovaných dotčen, jak jsou rozvedeny shora, a rovněž výši škody, kterou svým protiprávním jednáním způsobili.

31. K osobě obžalovaného Denise V. soud zjistil, že v evidenci Rejstříku trestů má uveden výše již zmíněný jediný záznam o odsouzení, a to Okresním soudem v Ostravě ve věci sp. zn. 9 T 230/2004. Ohledně tohoto odsouzení se již na obžalovaného hledí, jakoby odsouzen nebyl. Jiný negativní poznatek k jeho osobě získán nebyl.
32. K obžalované právnické osobě obchodní společnosti TRUXA GROUP s.r.o. soud zjistil, že tato je vedena v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. C 37836, přičemž od 29.3.2012 byl jediným jednatelem a společníkem této právnické osoby obžalovaný Denis V.
33. V úvahách o uložení trestu soud respektoval všechna zákonná kritéria podmínky, a to jednak ve vztahu k osobě obžalovaného Denise V. na podkladě ustanovení trestního zákoníku vztahujících se k uložení trestu, a jednak ve vztahu ke společnosti TRUXA GROUP s.r.o., zde na podkladě ustanovení § 14 a násl. zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob.
34. Obžalovaný Denis V. byl s ohledem na výše uvedenou právní kvalifikaci svého trestného jednání, tj. § 209 odst. 4 tr. zákoníku ohrožen uložením trestu odnětí svobody ve výměře od 2 do 8 let. Jako polehčující okolnost soud vyhodnotil, že obžalovaný vedl před spácháním jemu vytýkaného jednání řádný život, když k osvědčenému shora citovanému odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 9T 230/2004 soud nepřihlížel, neboť se obžalovaný osvědčil. Jiných polehčujících okolností soud neshledal. Jako přitěžující okolnosti soud vyhodnotil, že obžalovaný spáchal trestný čin s rozmyslem, ze ziskuchtivosti, získal vyšší prospěch, vytýkané jednání spáchal na značném množství osob a trestný čin páchal delší dobu (§ 42 písm. a), b), k), l), m) tr. zákoníku). Zohlednit bylo nutné rovněž postoj obžalovaného, který po provedeném obsáhlém dokazování odmítal připustit, že by na jeho „podnikání“ mohlo být cokoliv špatně. Výše způsobené škody přesáhla více než šestinásobně hranici ve smyslu ust. § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku. Předchozí podmíněné odsouzení za obdobnou trestnou činnost obžalovaného nejenže nevedlo k nápravě, ale ještě jej motivovalo ke zdokonalení jeho systému, který zahrnoval i preventivní obranu před trestním stíháním prostřednictvím uzavření komisionářských smluv s dalším subjektem. Přehlédnout nebylo možné ani extrémní množství poškozených osob přesahující 19 tisíc. Krajský soud proto dospěl k závěru, že nápravy obžalovaného nebude možné dosáhnout uložením jiného druhu trestu, než nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 3 let, tedy cca v jedné třetině zákonné trestní sazby, kdy pro účely jeho výkonu byl zařazen do věznice s ostrahou dle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Při stanovení konkrétní výměry soud přihlédl i k odstupu od okamžiku páchaní trestné činnosti. Zároveň byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu, obchodních korporací na dobu 5 let, tedy v polovině možné výměry a také trest propadnutí věci, a to nástrojů trestné činnosti zajištěných při domovní prohlídce.
35. Pokud jde o obžalovanou právnickou osobu TRUXA GROUP s.r.o., krajský soud při ukládání trestu přihlédl k polehčující okolnosti ve smyslu § 41 písmeno o) trestního zákoníku, kdy přitěžujících okolností neshledal. Z provedeného dokazování vyplynulo, že byla pořízena výhradně k páchaní trestné činnosti, po tomto využití již dále nevyvíjela žádnou činnost. Jediným společníkem a jednatelem společnosti SEBDUSA, s.r.o. je obžalovaný Denis V. Poslední listina ve sbírce listin pochází z roku 2011. Obchodní podíl obžalovaného V. byl postižen dvěma exekucemi. Jelikož se tedy jedná o právnickou osobu se sídlem v České republice, jejíž činnost spočívala výhradně v páchaní trestné činnosti, byl soudem uložen podle § 16 zákona číslo 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, trest zrušení této právnické osoby, když takto uložený trest považuje soud přiměřený okolnostem činu a poměrům společnosti.

Poučení:

Rozsudek může napadnout odvoláním, jež má odkladný účinek, ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo a lze je opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo odvolání nepřísluší oprávněné osobě, která se jej výslovně vzdala.

Ostrava 11.10.2021

Mgr. Ondřej Běčák, v. r.
předseda senátu